

حرکت

شماره ۲۷ - صص ۳۱ - ۱۹

تاریخ دریافت: ۸۳/۱۲/۱۸

تاریخ تصویب: ۸۴/۰۱/۱۴

خصوصی سازی و اصلاح ساختار ورزش قهرمانی در کشور

دکتر سید محمدحسین رضوی^۱

استادیار دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه مازندران

چکیده

هدف این پژوهش بررسی دیدگاه مدیران ارشد بخش تربیت بدنی در فرایند خصوصی سازی و تعدیل ساختار ورزش قهرمانی در کشور بود. بدین منظور ۸ گروه اصلی مدیران بخش‌های ستادی و اجرایی سازمان تربیت بدنی، مدیران تربیت بدنی وزارت آموزش و پرورش و علوم، تحقیقات و فناوری مورد پرسش قرار گرفتند. روش پژوهش بررسی کتابخانه‌ای و تحلیل مطالعات انجام شده و نیز میدانی و پیمایشی بوده است. در این تحقیق با استفاده از پرسشنامه که یکی از ابزارهای تحقیق زمینه‌یابی است، نظرهای مدیران ورزش کشور در مورد موضوع تحقیق درخصوص تعدیل ساختاری از طریق سیاست خصوصی سازی در ورزش بررسی شد. روایی و پایایی پرسشنامه که برای بررسی متغیرهای مورد نظر به کار گرفته شد، پس از تأیید مورد استفاده قرار گرفت. براساس نتایج تحقیق، ۸۹/۲ درصد مدیران ورزش کشور با تعدیل ساختاری ورزش کشور از طریق خصوصی سازی موافق‌اند. در این میان مدیران آموزشی بیشترین توافق و مدیران اجرایی کمترین توافق را با این نظر داشتند.

واژه‌های کلیدی

خصوصی سازی، اصلاح ساختار، ساختار سازمانی و ورزش قهرمانی.

مقدمه

از عناصر مهم و تأثیرگذار در فرایند مدیریت برای نیل به اهداف هر سازمانی، ساختار و سازماندهی مناسب است که، طی آن فعالیت‌های سازمان براساس وظایف مربوطه تقسیم و میان وظایف تعیین شده هماهنگی‌های لازم ایجاد می‌شود (۴). در این میان خصوصی سازی یکی از ابزارهای تعدیل ساختاری در بسیاری از کشورهای پیشرفته و در حال توسعه بوده است. این انتقال وظایف، فعالیت‌ها و دارایی‌ها از دولت به بخش خصوصی تأثیرات متعددی بر بسیاری از پدیده‌های اقتصادی و سیاسی دارد. این تأثیرات با توجه به ساختار سازمانی کشورهای مختلف، نوع شرکت‌هایی که به بخش خصوصی انتقال پیدا می‌کنند و همچنین شیوه مدیریت این فرایند متفاوت است. ولی به طور کلی خصوصی سازی در بیشتر کشورها تأثیرات مشابهی داشته است (۲۰). در این شرایط انتقال مالکیت و کنترل شرکت از بخش دولتی به بخش خصوصی از طریق فرایند خصوصی سازی معمولاً موجب افزایش و بهبود کارایی و بهره‌وری بنگاه‌های اقتصادی در سطح فرد می‌شود زیرا مالکیت یکی از انگیزه‌های بسیار مهم در کارایی بنگاه‌های اقتصاد است (۱۴). خصوصی سازی، کارایی را با قرار دادن شرکت‌ها در مقابل فشارهای بازار برای افزایش تولید و کاهش قیمت‌ها، افزایش می‌دهد (کلارک) (۱۲). دیدگاه کلاسیک نوین کاهش کارایی‌های دولتی را به منظور ارتقای کارایی توصیه می‌کند (۱۴). بایر ویلا (۱۹۹۴) کارایی اقتصادی از طریق خصوصی سازی را با مقایسه قیمت‌های کمتر بنگاه‌های خصوصی در مقابل بنگاه‌های دولتی مورد بحث قرار می‌دهد (۱۰).

روث (۱۹۸۷) نشان داده است که خصوصی سازی، خدمات، رفاه عمومی را، حتی زمانی که هزینه‌های دولتی همچنان بالا می‌رود، افزایش می‌دهد (۲۳). زانک (۱۹۹۱) برنامه‌ریزی منطقی را در طرح خصوصی سازی موفق، ضروری می‌داند و معتقد است که اجرای بدون برنامه، چیزی بیش از نابودی و از بین بردن اعتماد عمومی در بازار آزاد نیست (۲۴). هاجینسون (۱۹۹۱) در بررسی شرکت‌های خصوصی شده دریافت که این شرکت‌ها، سودآوری را با وجود کاهش تولید، افزایش می‌دهند (۱۷).

در تحقیق مشابه دیگری در بریتانیا، پارکر و هارتلی (۱۹۹۱) نشان دادند که خصوصی سازی موجب افزایش کار و تولید می شود. در این تحقیق چند شرکت از صنایع مختلف مورد بررسی قرار گرفتند (۲۱).

نیلس (۱۹۹۴) معتقد است که ارتباط قوی ای بین مالکیت شرکت و عملکرد وجود دارد. براساس این تحقیق، کارایی، نتیجه ساختارهای بازار و انگیزش است. به اعتقاد نیلس، سه معیار تولید مؤثر را، عوامل زیر در بر می گیرد: تولید در بازارهای رقابتی بدون وجود موانع برای ورود یا خروج از بازار، قابلیت پاسخگویی به تقاضاهای در حال تغییر مدیریت و عملکرد خوب (۱۹).

در دو تحقیق داخلی که پیرامون طراحی الگوی ساختار صورت گرفت، حقیقی (۱۳۷۵) دو عامل سن و سنوات خدمت کارکنان را در سازماندهی مجدد کارکنان مورد بررسی قرار داد و نتیجه گرفت که دارا بودن سن و سنوات بالا در فعالیتی نمونه، عاملی مؤثر در افزایش کارایی نیست (۲). التجایی در بررسی الگوی تجارت خارجی مطلوب برای ایران (۱۳۷۸)، نتیجه گرفت که سیاست راهبردی، نظام های انگیزش، حمایت از صادرات، کاهش محدودیت های دولتی و خودداری از روش های تند موانع تولید، باید سرلوحه امور قرار گیرند (۱).

در نهایت اینکه اکنون خصوصی سازی به جبهه اول اندیشه اقتصادی و سیاسی به عنوان راهکاری پذیرفتنی برای افزایش تولید و دستیابی به رشد اقتصادی در کشورهای کمتر توسعه یافته و توسعه یافته تبدیل شده است (۱۱). بسیاری از دولت ها برای رهایی از بار سنگین خدمات نوین به اقدامات خصوصی سازی روی آورده اند تا نرخ رشد اقتصادی خود را تغییر دهند (۱۷). شواهد مذکور نیز حاکی از اصلاح ساختارهای نوین برای بهره وری بیشتر و کارایی بالاتر از طریق اقدامات خصوصی سازی است. در این مقاله به بررسی دیدگاه های مدیران ارشد تربیت بدنی در مورد اصلاح و تغییر ساختار ورزش کشور از طریق اجرای سیاست خصوصی سازی می پردازیم.

روش تحقیق

روش انجام پژوهش به شرح زیر است:

الف) کتابخانه‌ای و تحلیل مطالعات انجام شده: بررسی نظریه‌های اقتصادی در زمینه خصوصی سازی و تجربیات سایر کشورها در مورد اداره ورزش کشور و به طور کلی بررسی اسناد و مدارک مرتبط با موضوع تحقیق برای بررسی و تحلیل نظرها و نظریه‌ها و پیشینه تحقیقات در این زمینه.

ب) میدانی و پیمایشی: تحقیق حاضر توصیفی از نوع زمینه‌یابی یا پیمایشی است (۴). با توجه به این توضیح مختصر در خصوص تحقیقات زمینه‌یابی در این تحقیق، محقق بر آن است تا با ابزار پرسشنامه که یکی از ابزار تحقیق زمینه‌یابی است، از نظرها و افراد ذینفع در مورد موضوع تحقیقی در خصوص سیاست خصوصی سازی در ورزش آگاهی یابد.

جامعه و نمونه آماری

جامعه آماری تحقیق را مدیران ستادی و اجرایی بخش ورزش کشور تشکیل می دهند که عبارتند از: الف) مدیران ستادی ورزش اعم از رؤسا، معاونان و مدیران کل دفاتر سازمان تربیت بدنی، ب) مدیران کل تربیت بدنی استان‌ها، ج) رؤسای فدراسیون‌های ورزشی، د) مدیران تربیت بدنی وزارت آموزش و پرورش، ه) مدیران تربیت بدنی وزارت فرهنگ و آموزش عالی، و) رؤسای تربیت بدنی شهرستان‌های کشور، ز) مدیران باشگاه‌های کشور.

ابزار اندازه‌گیری

در این پژوهش وسیله اندازه‌گیری متغیرهای مورد نظر، پرسشنامه‌ای بود که پس از تعیین اعتبار (پایایی) و روایی مورد بهره‌برداری قرار گرفت.

روش تحلیل اطلاعات

در تحقیق حاضر اطلاعات با استفاده از روش‌های آمار توصیفی و استنباطی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در آمار توصیفی برای طبقه‌بندی نمرات خام از طراحی جدول توزیع فراوانی و محاسبه شاخص‌های پراکندگی نظیر انحراف معیار، واریانس و... استفاده شد. از آزمون کای دو برای بررسی همگنی ویژگی‌های فردی در سطوح مدیریتی سازمان‌های ورزشی استفاده گردید تا معنی‌داری تفاوت نسبت‌ها بین متغیرهای شخصی یا مستقل و سطح مدیریتی در طبقه‌بندی‌های مختلف بررسی شود. برای محاسبه اعتبار پرسشنامه و استاندارد ساختن آنها پس از پیش آزمون از

آلفای کرونباخ استفاده شد. تمام تجزیه و تحلیل های آماری با استفاده از نرم افزار SPSS انجام گرفت.

نتایج و یافته های تحقیق

الف) نتایج توصیفی

- وضعیت تحصیلی: مدرک تحصیلی مدیران جامعه پژوهش به ترتیب ۱۳/۲۷ درصد زیر لیسانس، ۳۷/۷ درصد لیسانس و ۴۹/۱ درصد فوق لیسانس بود.

- سن: سن مدیران جامعه آماری ۹/۲ درصد بین ۳۵ تا ۴۰ سال، ۳۰/۷ درصد بین ۴۱ تا ۴۵ سال، ۴۷/۲ درصد بین ۴۶ تا ۵۰ سال و ۱۲/۹ درصد ۵۱ سال به بالا بودند.

- سابقه مدیریتی: سابقه مدیریتی ۱۸/۷ درصد افراد مورد مطالعه بین ۵ تا ۱۰ سال، ۴۵/۷ درصد بین ۱۱ تا ۱۵ سال و بقیه بیش از ۱۶ سال بود.

- سابقه خدمت: سابقه خدمت افراد مورد مطالعه ۴۸/۵ درصد بین ۲۱ تا ۲۵ سال و ۳۰/۷ درصد بیشتر از ۲۵ سال و بقیه کمتر از ۲۰ سال سابقه داشتند.

- از مجموع ۸ گروه مدیران، رؤسای تربیت بدنی شهرستانها با ۱۲۹ نفر بیشترین تعداد جامعه آماری را به خود اختصاص دادند.

ب) نتایج حاصل از بررسی فرضیه تحقیق

در بررسی فرضیه های تحقیق، مدیران ابتدا در ۸ گروه اصلی: مدیران باشگاهها، رؤسای سازمانها، مدیران آموزش عالی، مدیران آموزش و پرورش، رؤسای شهرستانها، مدیران دفاتر ستادی، مدیران کل استانها و فدراسیونهای ورزشی قرار گرفتند و دیدگاههای آنها در مورد اینکه آیا به تأثیر خصوصی سازی و تعدیل و اصلاح ساختار ورزش کشور بویژه ورزش قهرمانی اعتقاد دارند یا خیر، بررسی شد. سپس برای بررسی بهتر و تخصصی تر دیدگاههای آنها، مدیران در چهار گروه ستادی، اجرایی، آموزشی و باشگاهی قرار گرفتند. در عین حال مجموعه دیدگاههای مدیران نیز بررسی شد.

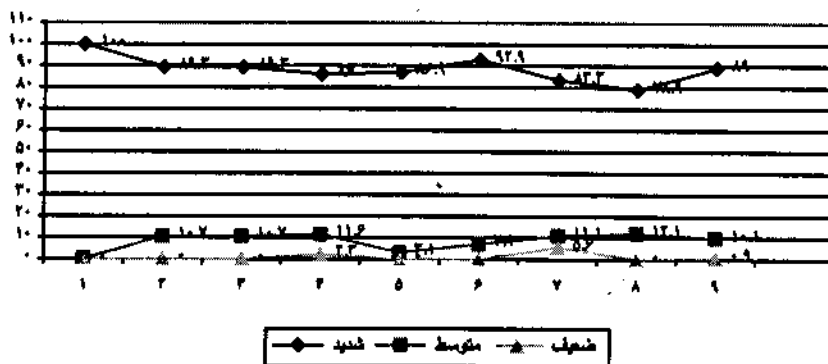
خاطر نشان می سازد که در امتیازگذاری نمره ها یا معیار اعتقادی و نگرش مدیران به فرضیه

پنجشنبه، ۱۳۸۳/۰۳/۰۳ www.SID.ir (یک تا پنج) عدد پنج نشانه حداکثر اهمیت

تأثیر گذاری و عدد یک نشانه کمترین اهمیت تأثیر است. در طیفه بندی ارزش گذاری کیفی، بیشترین امتیاز به ترتیب در موقعیت شدید، متوسط و ضعیف متمرکز شده اند (نمودار ۱و۲).
در این قسمت نخست به بررسی دیدگاه های مدیران در ۸ گروه اصلی تحقیق می پردازیم.

جدول ۱ - نگرش مدیران سطوح مختلف ورزش به اصلاح ساختار ورزش با رعایت اصول
خصوصی سازی

جمع	شدید	متوسط	ضعیف	میزان اهمیت		نوع مدیریت
				تعداد	درصد	
۳۰	۳۰	۰	۰	تعداد	فدراسیون ورزشی	
۱۰۰	۱۰۰	۰	۰	درصد		
۲۸	۲۵	۳	۰	تعداد	مدیران کل استان ها	
۱۰۰	۸۹/۳	۱۰/۷	۰	درصد		
۲۸	۲۵	۳	۰	تعداد	مدیران دفاتر ستادی	
۱۰۰	۸۹/۳	۱۰/۷	۰	درصد		
۱۲۹	۱۱۱	۱۵	۳	تعداد	رؤسای تربیت بدنی شهرستان ها	
۱۰۰	۸۶	۱۱/۶	۲/۳	درصد		
۳۲	۳۱	۱	۰	تعداد	مدیران آموزش و پرورش	
۱۰۰	۸۶/۹	۳/۱	۰	درصد		
۲۸	۲۶	۲	۰	تعداد	مدیران آموزش عالی	
۱۰۰	۹۲/۹	۷/۱	۰	درصد		
۱۸	۱۵	۲	۱	تعداد	رؤسای سازمان ها	
۱۰۰	۸۳/۳	۱۱/۱	۵/۶	درصد		
۲۳	۲۰	۳	۰	تعداد	مدیران باشگاه ها	
۱۰۰	۷۸/۹	۱۲/۱	۰	درصد		
۳۲۶	۲۹	۲۳	۳	تعداد	جمع کل	
۱۰۰	۸۹	۱۰/۱	۰/۹	درصد		

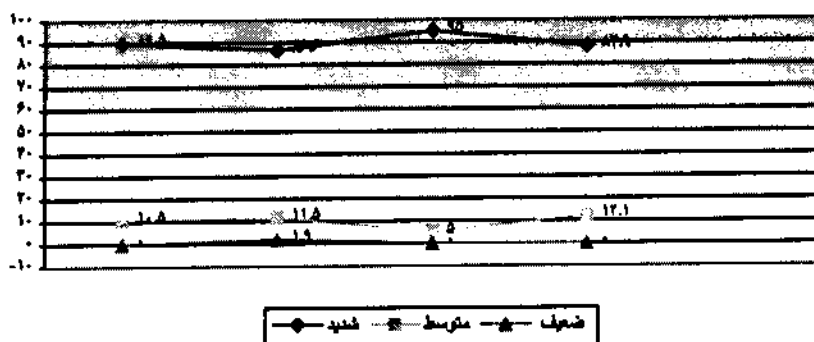
نمودار ۱ - مقایسه نگرش مدیران سطوح مختلف ورزش به اصلاح ساختار ورزش با رعایت اصول خصوصی‌سازی

اطلاعات حاصل از جدول و نمودار ۱ نشان می‌دهد که محل فعالیت مدیران و کارگزاران ورزشی ارتباطی با نگرش آنها نسبت به تأثیر خصوصی سازی بر اصلاح ساختار ورزش کشور ندارد و بسیاری از آنها (۹۰ درصد) معتقدند که خصوصی‌سازی اثر مثبتی بر اصلاح ساختار ورزش کشور دارد. در این میان فقط ۲ درصد مدیران با این امر مخالف اند و ۷/۱ درصد نظر خاصی ندارند. در عین حال مدیران فدراسیون‌های ورزشی بیشترین توافق و رؤسای سازمان‌ها و باشگاه‌ها کمترین توافق را با این مسئله دارند. نتایج آزمون کای دو اختلاف معنی‌داری را بین نگرش مدیران در این زمینه نشان نداد ($P = ۰/۲۶۹$). همچنین برای مشاهده دقیق‌تر نتایج حاصل از بررسی دیدگاه‌های مدیران در مورد تأثیر خصوصی سازی در اصلاح و تعدیل ساختار سازمان ورزش کشور، دیدگاه‌های مدیران در ۴ گروه تخصصی کاری مدیران ستادی، اجرایی، آموزشی و باشگاه‌ها بررسی شد.

جدول ۲ - نگرش سطوح مدیریتی بخش ورزش در متغیر ۴

تفسیر	مدیران ستادی		مدیران اجرایی		مدیران آموزشی		مدیران باشگاه ها		جمع کل	
	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد
ضعیف	۰	۰	۳	۱/۹	۰	۰	۰	۰	۳	۰/۹
متوسط	۸	۱۰/۵	۱۸	۱۱/۵	۳	۵	۲	۱۲/۱	۳۳	۱۰/۱
شدید	۶۸	۸۹/۵	۱۳۶	۸۶/۶	۵۷	۹۵	۲۹	۸۷/۹	۲۹۰	۸۹
جمع	۷۶	۱۰۰	۱۵۷	۱۰۰	۶۰	۱۰۰	۳۳	۱۰۰	۳۲۶	۱۰۰

$$X^2 = 5/556, df = 6, P = 0/۲۷5$$

نمودار ۲ - مقایسه نگرش سطوح مدیریتی بخش ورزشی در متغیر ۴

داده‌های جدول و نمودار ۲ حاکی از توافق مدیران در مورد تأثیر خصوصی سازی بر اصلاح ساختار ورزش است. به گونه‌ای که ۹۸/۲ درصد آنها با آن کاملاً موافق‌اند و فقط ۱ درصد مخالف‌اند و ۹/۸ درصد در این مورد نظر ممتنع دارند. آزمون کای دو اختلاف معنی‌داری را بین نگرش مدیران در زمینه مزبور نشان نداد ($P = 0/۴۷5$).

بحث و نتیجه‌گیری

از عناصر مهم و تأثیرگذار در فرایند مدیریت برای نیل به اهداف هر سازمانی، سازماندهی و هماهنگی مناسب است که طی آن فعالیت‌های سازمان براساس وظایف مربوط تقسیم و میان

وظایف تعیین شده هماهنگی های لازم ایجاد می شود. هماهنگی، مجموعه ای از ساز و کارهای ساختاری و انسانی است که برای مرتبط ساختن اجزای هر سازمان با یکدیگر و تسهیل در رسیدن به اهداف و تضمین تحقق آنها طراحی و به کار گرفته می شود که سازمان های دارای طراحی مناسب و علمی و سازماندهی مطلوب از این هماهنگی بهره مندند. بروز ناهماهنگی بهترین و متقن ترین دلیل برای تجدید ساختار یک سازمان است.

در ساختار و سازماندهی سازمان ها، ارتباط پویا بین اجزاء، تقسیم کار، انتخاب شغل و شاغل و شایستگی گزینش نیروی انسانی در این بخش در موقعیت های سنی، تجربی و تحصیلی برای نیل به اهداف سازمانی اهمیت دارد. نوع تمایلات در دستگاه های دولتی و شیوه بوروکراسی حاکم بر آن، انتخاب مدیران براساس روابط و مناسبات سیاسی و گزینش کارکنان به موجب اعمال سلیق مدیران و شیوه های سستی و منسوخ، عملاً خدمت رسانی و کارایی بهتر و بیشتر را از مردم دریغ داشته است. متأسفانه شیوه رایج انتخاب نیروی انسانی و تطبیق ساختار سازمانی براساس اندیشه و سلیق مدیران حاکم بر ورزش کشور بویژه پیش از اجرای طرح جامع ورزش کشور، میزان بهره وری و بازدهی را در ورزش دچار محدودیت کرده است (۴).

در شرایط کنونی، خصوصی سازی یکی از مهم ترین ابزارهای سیاست تعدیل ساختار در بسیاری از کشورهای پیشرفته و در حال توسعه بوده است. این انتقال وظایف، فعالیت ها و دارایی ها از دولت به بخش خصوصی، تأثیرات متعددی بر بسیاری از پدیده های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی دارد. این تأثیرات باتوجه به کشورهای مختلف، نوع شرکت هایی که به بخش خصوصی راه پیدا می کنند و همچنین شیوه مدیریت این فرایند، متفاوت است. ولی به طور کلی، خصوصی سازی در بیشتر کشورها تأثیرات مشابهی داشته است (۲۰).

امروزه به ورزش به عنوان عمده ترین ابزار تربیت می نگرند. نهادهای سیاسی مانند دولت ها و احزاب و نهادهای اجتماعی مانند سازمان های غیردولتی، آموزشی، فرهنگی و دینی در غرب، از ورزش به عنوان ابزار هدایت عامه بهره می گیرند. در این میان می توان به مؤسسات و برنامه های ورزشی مجامع مختلف و حتی دینی مانند مسیحیان و یهودیان اشاره کرد. دولت ها دریافته اند به کمک ورزش می توانند شهروندان همراه تری داشته باشند. این چنین طرز تلقی از ورزش، نمودی نو است. این موج در غرب آغاز شده و در دهه اخیر بسیار سرعت گرفته است. درخور اعتناست که

شورای اروپایی سال ۲۰۰۴ را سال آموزش از طریق ورزش اعلان کرده است. کشورهای پیشرفته صنعتی، ورزش را ابزاری بسیار قدرتمند برای هدایت و هماهنگی و کنترل شهروندان می‌دانند. باتوجه به ماهیت میان‌بخشی و میان‌رشته‌ای ورزش، دستاوردهای ورزش در پهنه‌های مختلف برای جامعه راهگشا بوده است (۴). در عین حال، ورزش یکی از حیطه‌های پررونق اقتصادی برای ایجاد اشتغال بوده است. در اروپا در حدود ۲ تا ۳ میلیون نفر در ورزش شاغل‌اند. ورزش در حدود ۳ درصد تولید ناخالص ملی را تشکیل می‌دهد. در آمریکا در سال ۱۹۹۵ در حدود ۲/۳ میلیون نفر به ورزش اشتغال داشتند. همچنین نرخ متوسط رشد اشتغال در ورزش در اروپا در طی ۱۰ سال بالغ بر ۵۰ درصد بوده است. در خور توجه است که نرخ رشد اشتغال در فعالیت‌های اوقات فراغت، تفریحات و گردشگری بسیار سریع و در ورزش باشگاهی اندک بوده است (۵). با افزایش استقبال مردم به ترتیب بدنی و ورزش، زنجیره‌ای از تقاضاهای مستقیم و غیرمستقیم در بخش‌های اقتصادی مختلف پدیدار می‌شود. در واقع بر اثر افزایش تقاضای ورزش بر میزان اقتصاد ملی افزوده می‌شود و ضریبی به وجود می‌آید که به کمک آن می‌توان دریافت که واحد اقتصادی در ورزش به چه میزان بر اقتصاد ملی اثر مستقیم یا غیرمستقیم می‌گذارد. برای نمونه ضریب ۱/۵ نشان می‌دهد که یک ریال تولید در ورزش به میزان ۱/۵ ریال، تولید در اقتصاد ملی ایجاد می‌کند (۴).

یکی از ارکان اصلی توسعه ورزش قهرمانی، ورزشکاران حرفه‌ای هستند. ورزشکاران حرفه‌ای معمولاً به دنبال راه‌های بهتر برای فروش کالای خود که همانا مهارت در رشته ورزشی است، می‌باشند. این ورزشکاران به‌طور مستقیم و غیرمستقیم در ارتقای رشته ورزشی تخصصی خود نقش فوق‌العاده‌ای ایفا می‌کنند. به همین دلیل، ورزشکاران حرفه‌ای در یک کشور سبب ارتقای رشته ورزشی و به تبع آن ارتقای ورزش قهرمانی می‌شوند. در این مورد، مسئولان ورزشی کشور وظیفه سنگینی در قبال این‌گونه ورزشکاران دارند. ایجاد محیطی مناسب برای فعالیت این ورزشکاران بسیار مهم است. از جمله محیط‌های مناسب برای ورزشکاران حرفه‌ای، محیطی سالم برای سرمایه‌گذاری صاحبان صنایع و بخش خصوصی در بخش باشگاه‌داری و ایجاد باشگاه‌های حرفه‌ای است (۴). شرایط جهان امروز و گسترش بسیار سریع خدمات ورزشی، ضرورت اصلاح ساختارها و واگذاری بسیاری از اقدامات اجرایی به مردم در قالب بخش‌های خصوصی را خاطر نشان می‌سازد. از اولین گام‌ها در این مسیر، گسترش اندیشه، مفهوم و فرهنگ سازی پیرامون تفکر خصوصی سازی و

اصلاح و تعدیل ساختارهای سازمانی دولتی است. بررسی دیدگاه مدیران مبنی بر اینکه آیا خصوصی سازی در ورزش موجب تغییر و اصلاح ساختار بخش های دولتی ورزش می شود یا خیر، نشان داد که آنان ۸۹ درصد با این مسئله موافقاند و بین دیدگاه آنان اختلاف معنی داری وجود نداشته است ($P = 0/269$) و همگی در اصلاح ساختار خواستار تمرکززدایی نظام اداری، کنترل بیشتر منابع، بازسازی سازمانی، حذف کارکنان غیرماهر و فروش امکانات شده اند. براین اساس نیز پرنینکو (۲۰۰۱) معتقد است ناکارایی های موجود در بنگاه های دولتی، نه تنها ناشی از عدم وجود رقابت، بلکه ناشی از عدم وجود بازرسی ها و تعدیل های ضروری مالکیت خصوصی نیز است. وی معتقد است حتی در اقتصادهای بازارگرا نظیر انگلستان، مالکیت دولتی بنگاه ها منجر به تضادهای اساسی شده و کارایی را کم کرده است. همچنین اضافه می کند مالکیت دولتی به طور ذاتی، چاره ای جز عملکرد ضعیف ندارد. به طور مثال، اصلاح ساختار دولتی در آلمان دموکراتیک درآمد بیش از ۱۸ میلیارد دلار از طریق فروش بنگاه های دولتی کسب کرد. دولت های آمریکای لاتین، حذف بنگاه های دولتی را روشی برای کاهش مخارج دولتی، پرداخت بدهی های خارجی و افزایش درآمد دولتی می دانند. بین سال های ۱۹۸۴ تا ۱۹۹۲، دولت مکزیک با انحلال بیش از ۹۰۰ شرکت دولتی، ۳۳ میلیارد دلار درآمدزایی حاصل کرده است. پرچودا (۲۰۰۲) نقش سازمان های ورزشی در شرایط اقتصاد بازار آزاد را در نتیجه افزایش رقابت روز به روز دشوارتر توصیف کرده و می گوید تأمین مالی به روش سنتی از طریق بودجه مرکزی و محلی در حال کاهش بوده و کارساز نیست. او برای تغییرات سریع در عملکرد سازمان های ورزشی، تغییر ساختار سازمانی و قانونی، روش ها و شیوه های مدیریتی را خاطر نشان می سازد (۲۲). کرون (۱۹۹۰) معتقد است خصوصی سازی، یکی از مهم ترین ابزارهای سیاست تعدیل ساختاری در بسیاری از کشورهای پیشرفته و در حال توسعه است. این انتقال وظایف، فعالیت ها و دارایی ها از دولت به بخش خصوصی، تأثیرات متعددی بر بسیاری از پدیده های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی داشته است (۱۳). در نهایت اینکه، با توجه به دیدگاه مجموع مدیران، به نظر می رسد با کوچکتر شدن ساختار موجود از طریق فروش و واگذاری اماکن و دخالت دادن بخش غیردولتی در سرمایه گذاری، بخشی سرعت کار و کارایی بیشتر شده و خدمات رسانی بهتر می شود. همچنین ایجاد تشکیلاتی کارآمد برای پیگیری صحیح امور با توجیه و تحول ورزش در به کارگیری سیاست خصوصی سازی ضروری می باشد.

منابع و مآخذ

۱. التجایی، ابراهیم. (۱۳۷۸). "بررسی یک الگوی تجارت خارجی مطلوب‌های ایران". دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران.
۲. حقیقی، محمدعلی. (۱۳۷۵). "بررسی و طراحی الگوی ساختاری مناسب جهت خصوصی‌سازی در بخش دولتی سازمان بنادر و کشتیرانی"، دانشگاه تربیت مدرس.
۳. دلاور، علی. (۱۳۷۵). "آمار در علوم تربیتی و تربیت بدنی". نوشته لویس کوهن و میشل هالیدی، دانشگاه علامه طباطبایی.
۴. رضوی، سیدمحمد حسین. (۱۳۸۳). "تحلیل سیاست خصوصی‌سازی در ورزش کشور با تأکید بر ورزش قهرمانی"، دانشگاه تهران.
۵. طرح اجمالی سند راهبرد توسعه نظام جامع تربیت بدنی و ورزش، جلد اول، مرور اول، ۱۳۸۱، سازمان تربیت بدنی.
۶. طرح جامع ورزش کشور، (۱۳۸۲). "مطالعات تفصیلی توسعه تجهیزات ورزش سازمان تربیت بدنی".
۷. طرح جامع ورزش کشور. (۱۳۸۲). "مطالعات تفصیلی ساختار کلی مؤلفه‌های پشتیبانی". سازمان تربیت بدنی.
۸. طرح جامع ورزش کشور. (۱۳۸۲). "مطالعات تفصیلی توسعه امکانات و زیرساخت سازمان تربیت بدنی".
۹. طرح جامع ورزش کشور. (۱۳۸۲). "مطالعات تفصیلی توسعه ورزش قهرمانی". سازمان تربیت بدنی.

10. Baer werner and annibal V. Villela, (1994). *Privatization and the changing role of the state in Brazil in privatization in latin america new roles for the public and private sectors*. eds. werner baer and melissa H. birch, 1-19, London praeger publishers.

11. Berg, elliot, (1987). "The role of divestiture in economic growth in privatization and deveelopmented steve H. hanke, 23-24". Sanfransisco: institue fer contemporary stndies press.

12. Clark, Cal John G. Heilman and Gerald W. Johnson. (1995). "Go privatizatoin: moving begond laissez faire": polocy stndies review 14 (3/4): PP: 395-406.

13. Cowan L. Gray, (1990). "Privatization in developing world". New York. praeger publishers.
14. De Alessi, L. (1981). "Property rights and privatization", proceedings of the american academy of political science, 36.
15. Dinavo, Jacques, V. (1995). "Privatization in developing countries: Hs impact on economic development and democracy" Westport: praeger publishers.
16. Hanke, Steve H. (1987). "Privatization and development an itroduction by steve" H. Hanke. San fransisco: institue for contemporary studies press.
17. Hutchinson, Gladstome. (1991). "Efficiency gains through privatization of UK industries". In privatization and economic efficiency: a comparative analysis of developed and developing countries, eds. Ailiat, F.ott and keith hartley, 97-107. Brookfiels: Elgar publishing limited.
18. Mc pherson, M. peter, (1980). "The promise of privatization, in privatization and development, ed", steve H. Hanke, 18. san fransisco, institute for contemporary studies press.
19. Nellis. John, (1994). "Is privatization necessary? the world bank". at [http :www.worldbank.org/html/Fpd/notes/01/01 Nellis. pdf](http://www.worldbank.org/html/Fpd/notes/01/01Nellis.pdf). accesses 12 Jan, 1998.
20. Oriani, raffaele, (Sep 2001). "The impact of privatization on the economic returns to the economic returns to R and D activities". Emperical evidence frome sample of european firms, Sep. 2001. Available at: <http://www.Tm.tue.nl/ecis/papers/ii>.
21. Parker, David and keith Hartley, (1991). "Status change and performance: economic bplicy and evidence". In privatization and economic efficiency: a comparative analysis of developed and peverloping countries. 108, 125. Brookfield: Edword elgar publishing limited.
22. Perchuda, kazimierz, (2002), "Restructuring and privatization of sport organizations" www.cipe.org.
23. Roth, Gabriel. (1987). "Privatization of public services. In privatization and development, ed". Steve H. hanke, 129-139. Sanfransisco: institute fors contemporary studies press.
24. Zank, Neal S. (1991). "Prespectives on privatization in LDS'S: encouraging economic growth and efficiency". In privatization and economic efficiency: a comparative analysis of developed and developing countries, eds, attiat. F. ott and keith hartley, 163-183. Brookfield: edward elgar publishing limited.